

Informe

Assumpte:

Projecte de Decret Llei pel qual es preveuen atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta suportats pels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023, com a conseqüència de l'increment dels preus de l'energia, dels carburants i de les matèries primes i productes intermedis

De conformitat amb el que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i l'article 4.1.a de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, aquesta Assessoria Jurídica emet el corresponent informe jurídic preceptiu.

Data: 22 de juliol de 2022.

I. Objecte del Decret Llei

El projecte de Decret Llei té per objecte permetre a l'Agència Catalana de l'Aigua realitzar atribucions de recursos extraordinàries, en funció de les disponibilitats pressupostàries, als ens gestors dels sistemes públics de sanejament per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta suportats pels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023, com a conseqüència de l'increment dels preus de l'energia, dels carburants i de les matèries primes i productes intermedis

El projecte de Decret Llei s'integra per un únic article que incorpora, en el seu apartat primer, el mandat a l'Agència Catalana de l'Aigua per realitzar aquestes atribucions de recursos extraordinàries per sufragar l'increment de les despeses directes d'explotació durant els exercicis 2022 i 2023 en concepte de subministrament elèctric, preus dels reactius i transport i gestió dels fangs procedents de la depuració, com a conseqüència de l'increment dels preus de

l'energia, dels carburants i de les matèries primes i productes intermedis. Aquestes atribucions de recursos extraordinàries es preveuen en relació a aquells sistemes públics de sanejament les despeses directes de gestió dels quals no resultin de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, d'acord amb el sistema de determinació de l'import de les atribucions de recursos per al finançament de les despeses directes de gestió dels sistemes públics de sanejament, previst a l'article 55.1.a. del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, 4 de novembre¹. D'acord amb aquest precepte, en aquests supòsits, l'import màxim de les atribucions de recursos per al finançament d'aquestes despeses directes d'explotació dels sistemes és l'import reconegut per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici immediatament anterior, entenent l'atribució de recursos com a global per al conjunt d'aquests sistemes.

Es precisa que, atès el caràcter extraordinari d'aquestes atribucions de recursos, el seu import no es prendrà en consideració en la determinació de l'import de les despeses directes d'explotació per als exercicis 2024 i següents.

En l'apartat segon, s'estableix que les esmentades atribucions de recursos extraordinàries no es realitzaran en el cas en què, d'acord amb l'article 55.4 del TRLMAC, l'entitat local de l'aigua gestora del sistema públic de sanejament i l'Agència Catalana de l'Aigua hagin subscrit un conveni de col·laboració amb l'autorització prèvia del Govern per definir el marc d'atribució dels recursos procedents del cànon de l'aigua per finançar les despeses d'explotació, de reposició i d'inversió dels sistemes de sanejament en alta.

II. Antecedents

1. La prestació del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes mitjançant la gestió dels sistemes públics de sanejament en alta, definit a l'article 2.13 del TRLMAC, s'atribueix en l'article 52 del TRLMAC a les entitats locals de l'aigua que hagin assumit les competències municipals en matèria de sanejament, o, en el cas que no s'hagin constituït aquestes, a les administracions competents.

¹ En endavant, el TRLMAC.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, finança tant les instal·lacions de domini públic que conformen els sistemes públics de sanejament de les aigües residuals urbanes, com la prestació del servei de sanejament d'aquestes aigües, de conformitat amb l'article 55 del TRLMAC. Aquest finançament de la prestació del servei sistemes públics de sanejament per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es realitza mitjançant les corresponents atribucions de recursos als ens gestors amb afectació de destinació. Les despeses d'explotació que són objecte de finançament s'integren per les despeses directes de prestació d'aquests serveis i les de reposició i millorament de les infraestructures.

En concret, la lletra a) d'aquest apartat 1 de l'article 55, estableix el sistema de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, tot distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (article 55.1.a.1) d'aquells en que no (article 55.1.a.2). En aquest darrer cas, la Llei imposa un límit màxim a l'import que pot reconèixer en concepte de despesa directa d'explotació que es l'import en concepte de cost directe d'explotació certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici immediatament anterior.

2. Tal i com s'exposa al preàmbul del projecte de Decret Llei i a l'informe justificatiu que acompanya a la proposta signat pel Director de l'ACA en data 22 de juliol de 2022, aquesta previsió legal, adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació de recursos públics, és la que en l'actualitat està comprometent la prestació del servei com a conseqüència de l'increment sobtat dels preus, especialment de l'energia elèctrica que han provocat una escalada a nivell mundial i sense precedents dels preus d'altres béns com el combustible i altres matèries primeres i béns de consum.

Aquesta escalada dels preus de l'electricitat va començar el mesos d'estiu de 2021 i s'ha vist agreujada pels efectes de la invasió d'Ucraïna per part de Rússia que ha provocat un encariment addicional dels combustibles i derivats del petroli. Les conseqüències d'aquest acció han tingut una repercussió en el preu del gas, petroli i de l'energia elèctrica, la qual cosa ha provocat una reacció en cadena i un augment sense precedents en les darreres dècades dels preus de pràcticament de tots les matèries primeres i altres béns.

Davant d'una situació com la descrita es pot afirmar que el sistema públic de sanejament de les aigües residuals a Catalunya no ha escapat de l'impacte generat per l'increment de preus de electricitat, dels gas, del petroli i altres béns indispensables pel regular funcionament de sistema públic de sanejament en alta.

Actualment, hi ha 43 ens gestors afectats per les limitacions financeres derivades de l'article 55.1.a.2) del TRLMAC. En molts casos, fins al moment s'ha pogut suportar aquest escenari econòmic degut al fet que els contractes de subministrament d'energia i gestió de fangs s'han mantingut i no han estat denunciats per les empreses de proveïment del servei. Aquesta circumstància canviarà al llarg de 2022 i 2023 degut a la prescripció de molts d'aquests contractes. A l'informe justificatiu citat, s'esmenta com a exemple l'adjudicació de la compra agregada d'energia elèctrica realitzada per l'Associació Catalana de Municipis el mes de juliol de 2022, que pot implicar que el cost de l'energia dels ens associats es dupliqui a partir d'aquest moment.

Considerant que el pes de l'energia elèctrica sobre el total del cost de gestió dels sistemes de sanejament és d'una tercera part, l'increment de despeses totals tan sols per qüestions energètiques pot representar un 30 % d'increment. Si afegim els increments en els altres conceptes podem trobar encariments que arribin al 40% del cost de gestió. Aquest increment hauria de ser suportat pels ens gestors ja que en aplicació de l'article 55.1 no podria ésser inclòs en les atribucions de recursos que realitza l'Agència Catalana de l'Aigua per al finançament de les despeses directes de gestió dels sistemes públics de sanejament.

La manca de finançament suficient d'aquest increment de les despeses, atès el referit increment dels preus, i la consegüent impossibilitat d'assumpció d'aquestes per part dels ens gestors, pot conduir a una situació d'impagament que ocasioni el tall de subministrament energètic, d'evacuació de residus o manca de proveïment de reactius. D'acord amb l'informe justificatiu, aquesta situació pot generar un greu efecte mediambiental i un risc sanitari als municipis afectats. Aquesta conseqüència és encara més indesitjable ja que és absolutament independent del model de gestió triat per l'ens gestor.

Davant d'aquest context de volatilitat, incertesa i inestabilitat del preus, l'informe justificatiu considera imprescindible que l'Agència pugui afrontar el pagament d'aquests costos que han assolit uns nivells mai abans registrats, la qual cosa no es pot fer a la vista de la limitació establerta en l'article 55.1.a.2) del TRLMAC. Per aquest motiu, l'objecte del projecte de Decret Llei és justament superar el límit establert legalment amb caràcter extraordinari i temporal, només pels anys 2022 i 2023, sense que consolidi per exercicis futurs, i per uns conceptes concrets del que conformen les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta d'aigües residuals, el preu de l'energia elèctrica, dels reactius i de les despeses de transport i de gestió dels fangs procedents de la depuració.

III. Marc competencial i normatiu

1. Pel que fa a l'àmbit competencial en aquesta matèria, els títols competencials que permeten l'aprovació d'aquet projecte de decret llei són els relatius a la competència de la Generalitat en matèria d'aigües i en matèria d'obres hidràuliques.

Així, l'article 117 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, competència que inclou, en tot cas, l'organització de l'administració hidràulica de Catalunya (art. 117.1.d). L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya.

Així mateix, l'article 144.1.g) de l'Estatut reconeix a la Generalitat la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

En darrer terme, cal esmentar que l'article 148, reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general, ni afectin altres comunitats.

La Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes, incorporada a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, desenvolupat per Reial Decret 509/1996, de 15 de març, imposa a les autoritats nacionals el deure de tractar les aigües residuals urbanes amb caràcter previ al seu abocament al medi. Aquest deure de depuració de les aigües residuals urbanes, es complementa amb el previst a la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües, al text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i al Reglament del domini públic hidràulic, aprovat per Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, en relació amb el deure d'assolir un bon estat de les masses d'aigua i reduir la contaminació, mitjançant l'establiment de les mesures adequades.

Així mateix, cal tenir en compte que el servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament, és un servei bàsic i essencial, directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tal i com ho ha sancionat l'Assemblea General de les Nacions Unides, és també un reconeixent un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 tot precisant, mitjançant la Resolució A770/169, el dret a l'aigua i al sanejament com a dos drets independents.

En exercici de les competències en matèria d'aigües, reconegudes a l'Estatut, el Parlament ha aprovat una sèrie de normes legals, actualment refoses en un text únic, el TRLMAC regula el marc legal del sanejament.

L'article 4 del TRLMAC reconeix a la Generalitat la programació, la promoció, l'aprovació, l'execució i l'explotació dels aprofitaments hídrics i de les obres hidràuliques que es facin a Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat o la realització de les quals no afecti una altra comunitat autònoma, la intervenció administrativa dels abocaments que

puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes, així com la determinació de la política de sanejament d'aigües i la coordinació de les administracions competents.

L'Agència Catalana de l'Aigua com a Administració hidràulica de la Generalitat, exerceix les funcions que li reconeix l'article 8.2 del TRLMAC, entre les que cal destacar, la promoció, la construcció, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques de competència de la Generalitat, la intervenció administrativa i el cens dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes i el control de la qualitat les aigües, de la seva contaminació per mitjà d'un enfocament combinat, utilitzant un control de la contaminació en la font mitjançant la fixació de valors límit d'emissió i objectius de qualitat del medi receptor, la gestió, la recaptació, l'administració i la distribució de recursos econòmics que li atribueix la Llei, l'acció concertada i, si escau, la coordinació de les actuacions de les administracions competents en matèria de sanejament en el territori de Catalunya, i l'ordenació dels serveis de sanejament.

El marc normatiu específic de la gestió i finançament del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes, es troba constituït pel títol V d'aquest TRLMAC i pel seu desenvolupament reglamentari, el Reglament dels serveis públics de sanejament, aprovat per Decret 130/2003, de 30 de maig.

L'article 55 del TRLMAC regula el sistema de finançament de la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes. El finançament de les despeses de gestió dels sistemes públics de sanejament correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, mitjançant l'atribució de recursos als ens gestors. D'acord amb aquest precepte, són objecte de finançament les despeses directes de prestació del servei de sanejament, les despeses de reposició i les de millorament.

L'apartat 1 d'aquest article conté els criteris de càlcul de les despeses directes (lletra a) i de les despeses de reposició i millorament (lletra b), mentre que l'apartat 2 regula com s'han de finançar eventuais costos indirectes. L'apartat 3 preveu que el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pugui adoptar criteris complementaris de gestió de les atribucions de recursos als establerts als apartats 1 i 2 i l'apartat 4 regula la possibilitat que el marc

d'atribucions de recursos per al finançament de les despeses d'explotació i de reposició i millores sigui objecte d'un conveni de col·laboració específic entre l'Agència Catalana de l'Aigua i les entitats locals de l'aigua, prèvia l'autorització del Govern.

En relació a la determinació dels imports de les despeses directes de prestació del servei de sanejament de les aigües residuals que poden ésser objecte de finançament mitjançant atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua, l'apartat 1 de l'article 55 diferencia aquells casos on el cost directe resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, cas en el que aquest és l'import que es reconeix per l'Agència com a despesa directa d'explotació als efectes de la seva inclusió en l'atribució de recursos (article 55.1.a.1), i els casos on l'import en concepte de despesa directa no resulti de processos selectius, en els quals l'import que es reconeix a efectes d'incloure'l en l'atribució de recursos, no pot ésser superior al certificat i validat per l'Agència per a l'exercici immediatament anterior (article 55.1.a.2)

2. Partint d'aquest àmbit material, la competència per elaborar i tramitar aquest projecte de Decret llei correspon al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, de conformitat amb l'article 3.9.2 del Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya², que estableix que les competències en matèria d'aigües han estat assumides pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

Els aspectes bàsics que aquesta Assessoria ha de valorar, als efectes de poder informar favorablement la disposició tramesa, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el pressupòsit de fet habilitant de la extraordinària i urgent necessitat **(1)** i, d'altra banda, la no vulneració dels límits materials establerts a l'Estatut **(2)**.

² DOGC de 26 de maig de 2021.

Certament, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries en diversos dictàmens³, per a la correcta adequació estatutària, es requereix l'observança de dos elements essencials: un de formal, és a dir, l'existència del pressupòsit habilitant; i un altre de material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació de decret lleis ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

1. Pel que fa al primer aspecte, la **concurrència del pressupòsit de fet que justifica la extraordinària i urgent necessitat** per aprovar un decret llei, cal tenir present la doctrina que ha elaborat el Tribunal Constitucional (entre totes, la sentència 68/2007, de 28 de març) que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, pertoca al Govern d'apreciar-la.

Per la seva banda, el Consell de Garanties Estatutàries –acollint la jurisprudència constitucional– ha distingit entre l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el Consell de Garanties Estatutàries, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, si anés per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits.

En paraules del Consell de Garanties Estatutàries, en el dictamen 1/2012:

³ Destaquen el Dictamen 7/2010, de 22 d'abril, sobre el Decret llei 2/2010, de 30 de març, pel qual es modifica la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; el Dictamen 1/2012, de 10 de gener, FJ2; i el Dictamen 16/2013, de 15 de novembre, FJ2.

“La urgència es vincula a la impossibilitat d’implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d’assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d’iniciatives legislatives, Així, i d’acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l’acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)”.

El Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a *validar les normes que s’aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma* (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s’interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria de supòsits que han acudit al decret llei, es refereixen a situacions fàctiques amb especial repercussió en l’àmbit econòmic o social. És en aquests casos on el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d’altres consideracions.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Constitucional 39/2013 (FJ 5), indica que:

“la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concorra efectivamente la excepcionalidad de la situación” (STC 1/2012, FJ 6), pues “lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurren” (SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)”.

Tal com s’exposa al Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, cal interpretar el caràcter extraordinari:

“com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial

transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsible i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3)."

Per la seva banda, el Tribunal Constitucional exigeix el que es podria considerar com un criteri addicional quin és que l'apreciació de la extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

Pel que fa a la documentació justificativa, el Tribunal Constitucional demana que la justificació quedi incorporada a l'exposició de motius de la norma, com a millor garantia de l'anàlisi i assumpte de l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquella norma sense seguir l'iter parlamentari establert per a la resta de normes amb rang legal.

En el cas de la normativa autonòmica, és l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, el que exigeix que aquest raonament s'inclouï en l'exposició de motius del projecte de decret llei tot raonant expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, la Llei exigeix que s'incorpori a l'expedient un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Traslladant aquesta doctrina al cas de l'expedient objecte d'aquest informe, a continuació s'expliciten les circumstàncies que han concorregut i que justifiquen la necessitat d'establir unes atribucions de recursos extraordinàries respecte del règim de finançament de les despeses de prestació del servei de sanejament de les aigües residuals, previst a l'article 55 del TRLMAC. Aquests raonaments es troben exposats en l'informe justificatiu signat pel Director de l'ACA en data 22 de juliol de 2022 i que consta a l'expedient.

"En els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua hi concorren un seguit d'atributs que els singularitzen, així d'una banda poden ser considerats com a serveis d'interès general en quan cobreixen necessitats que han de ser satisfetes per a tota la població. A més, tenen el caràcter

d'essencial ja que la seva interrupció pot posar en perill o perjudicar greument la salut col·lectiva de les persones, les activitats econòmiques i el medi ambient. Finalment, tenen el caràcter de servei públic exigint la continuïtat i la regularitat en la seva prestació. En definitiva es tracta de serveis que atenen tant a necessitats bàsiques de la població com a l'obligació i responsabilitat de l'administració de garantir uns serveis de qualitat en tot el territori.

Totes aquestes característiques que defineixen els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua, s'apliquen singularment a la recollida, conducció i tractament de les aigües residuals urbanes.

Aquest servei, conformat per tot un conjunt d'instal·lacions de domini públic, és planificat i finançat per la Generalitat de Catalunya, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua, que és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'aigües i obres hidràuliques tal i com disposa l'article 7.1 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 de 4 de novembre. La seva gestió i explotació resta atribuïda per aquest mateix cos legislatiu a les Entitats Locals de l'Aigua constituïdes (ELA), que són l'ens o agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals o en cas que no s'hagin constituït en ELA als Ens gestors.

Com s'ha assenyalat l'Agència finança no només les despeses d'inversió sinó també les d'explotació del servei. Així, l'article 55.1 del text refós disposa que l'Agència ha de garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament mitjançant les corresponents atribució de recursos i regula en la lletra a) d'aquest apartat 1 com s'efectua els criteris de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (art. 55.1.a.1) d'aquells en que no (art.55.1.a.2). En aquest darrer cas la Llei imposa un límit infranquejable que es que l'import que reconeix l'Agència per cost directe d'explotació és el certificat i validat l'exercici immediatament anterior.

Aquesta previsió legal adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació de recursos públics és la que en l'actualitat està compromentent la prestació del servei com a conseqüència de l'escalada dels preus, especialment de l'energia elèctrica que han provocat una escalada a

nivell mundial i sense precedents d'altres béns com el combustible i altres matèries primeres i béns de consum.

Aquesta escalada dels preus de l'electricitat va començar el mesos d'estiu de 2021 i s'ha vist agreujada pels efectes de la invasió d'Ucraïna per part de Rússia que ha provocat un encariment addicional dels combustibles i derivats del petroli. Les conseqüències d'aquest acció han tingut una repercussió en el preu del gas, petroli i de l'energia elèctrica, la qual cosa ha provocat una reacció en cadena i un augment sense precedents en les darreres dècades dels preus de pràcticament de tots les matèries primeres i altres béns.

Davant d'una situació com la descrita es pot afirmar que el sistema públic de sanejament de les aigües residuals a Catalunya no ha escapat de l'impacte generat per l'increment de preus de electricitat, dels gas, del petroli i altres béns indispensables pel regular funcionament de sistema públic de sanejament en alta.

Actualment hi ha 43 ens gestors afectats per les limitacions financeres derivades de l'article 55.1. En molts casos s'ha pogut suportar aquest escenari econòmic degut al fet que els contractes de subministrament d'energia i gestió de fangs s'han mantingut i no han estat denunciats per les empreses de proveïment del servei. Aquesta circumstància canviarà al llarg de 2022 i 2023 degut a la prescripció de molts d'aquests contractes. Com exemple tenim la propera adjudicació de la compra agregada d'energia elèctrica realitzada per l'Associació Catalana de Municipis prevista pel proper mes de juliol que pot implicar que el cost de l'energia dels ens associats es dupli a partir d'aquest moment.

Considerant que el pes de l'energia elèctrica sobre el totals del cost de gestió dels sistemes de sanejament és d'una tercera part, l'increment de despeses totals tan sols per qüestions energètiques pot representar un 30 % d'increment. Si afegim els increments en els altres conceptes podem trobar encariments que arribin al 40% del cost de gestió. Aquest increment hauria de ser suportat per l'ens gestor ja que en aplicació de l'article 55.1 no podria ser assumit per l'ACA.

La manca de finançament suficient per l'ens gestor pot portar a una situació d'impagament que ocasioni el tall de subministrament energètic, d'evacuació de residus o manca de proveïment de reactius. Situació que generaria un greu efecte mediambiental i una situació de risc sanitari

als municipis afectats per aquesta situació. Aquesta conseqüència és encara més indesitjable ja que és absolutament independent del model de gestió triat per l'ens gestor.

Davant d'aquest context de volatilitat, incertesa i inestabilitat del preu resulta imprescindible que l'Agència pugui afrontar el pagament d'aquests costos que han assolit uns nivells mai abans registrats, la qual cosa no es pot fer a la vista de la limitació establerta en l'article 55.1.a.2) del Text refós. L'objecte del projecte de Decret Llei es justament superar el límit establert legalment amb caràcter extraordinari i temporal, només pels anys 2022 i 2023, sense que consolidi per exercicis futurs, i per uns conceptes concrets del que conformen les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta d'aigües residuals, el preu de l'energia elèctrica, dels reactius i de les despeses de transport i de gestió dels fangs procedents de la depuració.

Atès que, tal i com s'ha exposat, el règim de finançament de la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes està previst en un precepte amb rang de Llei, l'article 55 del TRLMAC, i que, en aquells casos on el cost directe d'explotació no resulti, de manera directa i específica, d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti la totalitat de la despesa del sistema no és possible, d'acord amb la lletra a.2 del seu apartat 1, reconèixer com a despesa un import addicional al reconegut i validat per a l'exercici immediatament anterior, és necessària l'adopció d'un Decret-Llei per poder finançar els sobrecostos en l'explotació dels serveis públics de sanejament derivats de l'increment sobtat dels preus de l'energia, les matèries primes i els productes intermedis, a fi d'evitar la fallida econòmica descrita i els consegüents efectes per a la salut i el medi ambient. “

Es considera aquest raonament, transcrit del contingut en l'informe justificatiu que acompanya a la proposta normativa, com a justificació adequada de la concurrència de circumstàncies que justifiquen la necessitat d'adoptar la mesura normativa. En concret, cal ressaltar que, en tractar-se d'un servei d'interès general ja que cobreix necessitats de tota la ciutadania i d'un servei essencial ja que no pot ser interromput precisament per l'afectació a tot el conjunt de la població, és necessari cercar mesures que permetin la continuïtat en la seva prestació. Ultra això, l'obligació de l'ACA de finançar les despeses d'explotació d'aquest servei deriva d'una norma amb rang de llei i, per tant, cal donar-ne compliment, si bé, en aquest cas, és necessari eliminar –si bé temporalment- el límit que la mateixa llei imposa pel que fa als costos a finançar.

El fet que la previsió d'aquestes atribucions de recursos de caràcter extraordinari es prevegin només en relació al supòsit regulat en l'article 55.1.a.2 del TRLMAC, -és a dir, aquell en el què es justifica a l'informe que acompanya la proposta normativa que existeix un topall normatiu que impedeix el finançament dels sobre costos derivats de l'increment dels preus energètics, de les matèries primes i dels productes intermedis, excloent-se de l'àmbit d'aplicació del Decret llei tant el supòsit previst a l'article 55.1.a.1 del TRLMAC, com, de manera expressa, el supòsit regulat a l'article 55.4, casos en els què, l'informe justificatiu considera que actualment no concorre aquesta necessitat extraordinària en no existir el referit obstacle legal per a la compensació dels sobre costos en concepte de despesa directa d'explotació que deriven de l'increment dels preus-, es considera que respecta el principi de proporcionalitat entre la necessitat detectada i la mesura prevista en el projecte de Decret llei.

En el mateix sentit, també contribueix a la proporcionalitat de la mesura normativa l'acotació material a determinats conceptes afectats per l'increment de preus (costos energètics, preu dels reactius i despeses de gestió dels fangs) prevista al projecte, l'acotació temporal a dos exercicis pressupostaris concrets (2022 i 2023) on, d'acord amb l'informe justificatiu, concorre la urgent necessitat de preveure atribucions de recursos extraordinàries, i la previsió que aquestes aportacions de recursos extraordinàries no es prendran en consideració en la determinació de la despesa directa d'explotació per als exercicis 2024 i següents.

Ultra el que s'ha exposat, en el present supòsit, el caràcter extraordinari i urgent de la situació deriva dels següents arguments també extrets de l'informe justificatiu signat pel Director de l'ACA en data 22 de juliol de 202 i que acompanya a la proposta:

a) *La naturalesa del servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament. Aquest servei és un servei bàsic i essencial, tal i com s'ha descrit anteriorment i està directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tant es així que l'Assemblea General de les Nacions Unides sancionés un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 i que, mitjançant la Resolució A770/169, reconegués el dret a l'aigua i al sanejament com dos drets independents. Tot i que el sanejament de les aigües residuals és un dret de realització progressiva que es va satisfent amb la implantació del corresponent servei, el que no es justificable és la seva regressió i pèrdua del servei o el seu greu deteriorament per motius*

legals en la dotació econòmica, quan és un aspecte que materialment és superable amb la mesura proposada com és una atribució de recursos extraordinària. Hi ha, doncs una necessitat absoluta com és assegurar el normal funcionament dels serveis públics, tal i com indica el Tribunal Constitucional.

b) L'Agència Catalana de l'Aigua disposa del mitjans econòmics propis, és a dir a càrrec exclusiu dels seus ingressos, suficients per efectuar aquesta atribució extraordinària de recursos per els anys 2022 i 2023, sense que consolidi per exercicis futurs. Al caràcter excepcional d'aquesta mesura s'afegeix el de la temporalitat, acomplint-se també aquest requisit. Per acreditar aquest extrem, consta el certificat d'existència de crèdit de data 14 de juliol de 2022.

c) El perllongament la situació actualment existent amb les limitacions que resulten del tenor de l'article 55.1.a.2) del Text refós pertorben greument i poden arribar, fins i tot, a fer inviable econòmicament la prestació del servei, la qual cosa és contrària a l'interès públic.

Per tant, cal assegurar-se que l'Agència Catalana de l'Aigua pugui garantir el finançament de les despeses derivades de l'increment dels preus de l'energia elèctrica, dels carburants i dels reactius, indispensables per prestar el servei i per garantir l'adequada gestió dels fangs generat. La importància d'aquest servei públic del qual depèn el funcionament de 538 sistemes de sanejament que donen servei al 97,1% de la població de Catalunya i del teixit industrial assimilable a domèstic que hi és connectat justifica i una regulació normativa immediata.

La urgència de la regulació continguda en el Decret Llei deriva de la necessitat de dotar econòmicament unes despeses que s'han vist incrementades en més d'un 30%, és a dir a uns valors sense precedents coneguts. Tal immediatesa requereix que l'agència pugui intervenir amb propinquïtat, la qual cosa no s'aconsegueix amb una tramitació parlamentària ordinària. Cal destacar que només el cost elèctric dels sistemes públics de sanejament s'ha gairebé quadruplicat, passant d'uns 44 € el megawatt a 176 €. Això ve a comportar un sobrecost mensual per als ens gestors dels sistemes públics de sanejament d'uns 130.00€, el qual no ja no el poden suportar ara ni molt menys si s'han d'esperar a l'aprovació de la llei de mesures on ja l'import acumulat fregaria els 800.00 €, portant-los a la fallida econòmica.

Els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen d'una tramitació prèvia, tal

i com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

Des del punt de vista de la tècnica normativa no es considera una bona solució modificar el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, mitjançant la introducció d'una disposició transitòria, ja que pel caràcter econòmic de la regulació proposada (poder fer una atribució de recursos extraordinària per atendre l'increment de cost de subministrament d'energia elèctrica, la d'evacuació de fangs i residus produïts per encariment dels combustibles i de la de determinats reactius) tindria una millor cabuda en la Llei de mesures, a l'aprovació de la qual no es pot esperar pels motius exposats anteriorment.

Resta d'aquesta manera justificat que l'instrument normatiu per superar aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat ha de ser un Decret Llei, que, a més, té el rang necessari per remoure el topall econòmic establert a l'article 55.1.a.2 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya i excepcionar temporalment la seva aplicació.

Per tant, la concurrència de l'element causal com és l'escalada de preus de l'energia, gas, petroli, reactius i l'efecte en cadena que s'estén fins a la gestió dels fangs de les depuradores públiques, de l'element material com és la importància del servei de sanejament de les aigües residuals d'aigua, de l'element temporal com és la realització els anys 2022 i 2023 d'una atribució extraordinària de recursos i de l'element final que és altre que no afectar ni a la continuïtat ni a la regularitat del servei acrediten la concurrència del pressupòsit de fet habilitant.

A tot l'anterior, cal afegir que concorren els factors de transcendència social i econòmica del servei i de la seva incidència un l'objectiu de país com és la gestió pública i directa d'un servei essencial."

Es considera que aquests motius descrits en l'informe de data 22 de juliol de 2022 justifiquen la concurrència del caràcter extraordinari i urgent de la mesura normativa proposada. En concret, cal remarcar que és urgent poder garantir el finançament de les despeses derivades de l'increment dels preus de l'energia elèctrica i dels carburants, sense que aquest resultat es pogués aconseguir amb una tramitació parlamentària ordinària. A més, el caràcter extraordinari

troba justificació en l'excepcionalitat de la mesura que únicament s'aplicarà als anys 2022 i 2023.

Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

2. Pel que fa al segon aspecte a valorar, el relatiu a les **competències autonòmiques per a aprovar aquest decret llei**, és necessari valorar si el contingut del decret llei respecta els límits materials que l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia imposa al Govern de la Generalitat, en el sentit que resten excloses com a objecte de regulació dels decrets llei les matèries següents: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

A més, tampoc poden veure's afectats els límits materials de l'article 86.1 CE segons els quals la proposta no pot afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes i el dret electoral general.

D'acord amb la doctrina del Consell de Garanties Estatutàries i la jurisprudència constitucional, aquesta limitació material no s'ha d'entendre de forma tan restrictiva que n'impedeixi l'ús del decret llei com a instrument normatiu idoni per regular i donar resposta a circumstàncies canviants de la nostra societat. Així, per exemple, mitjançant un Decret llei no es pot regular el règim general del dret, ni els aspectes essencials, si bé res no obsta a regular matèries que es relacionen amb els drets de la ciutadania si aquesta regulació no s'insereix de forma directa en el nucli del règim jurídic d'un dret estatutari o constitucional⁴.

⁴ El TC sempre ha adoptat "una posició equilibrada que eviti les concepcions extremes, de manera que la clàusula restrictiva de l'article 86.1 de la CE (no podran afectar...) ha de ser interpretada de manera que ni redueixi a res el decret llei, que és instrument normatiu previst per la CE...ni permeti que per decret llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats del Títol I" (STC 111/1983, FJ8 i STC 60/1986 FJ4).

L'article 62 EAC especifica les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i que, per tant, resten excloses de la regulació per decret llei. Es constata que el contingut de la proposta que s'informa no afecta cap d'aquests àmbits materials expressament exclosos.

Cal afegir que, d'acord amb el certificat d'existència de crèdit per atendre l'aplicació de la mesura que acompanya a la proposta, es justifica la disponibilitat a càrrec dels pressupostos de l'Agència Catalana de l'Aigua per atendre a les atribucions de recursos de caràcter extraordinàries que contempla el projecte de Decret llei.

V. Documentació i tramitació

El marc jurídic per a elaborar i tramitar decrets llei ve establert per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

L'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, regula la tramitació, documentació i requisits que s'han de complir per tal que el Govern pugui aprovar un decret llei.

Així, el projecte de decret llei s'ha iniciat a proposta del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, que és el competent per raó de la matèria, i s'ha fet la comunicació prèvia a la Secretaria de Govern prevista a l'article 38.2 de la Llei 13/2008.

L'exposició de motius del projecte de decret –per mandat de l'article 38 de la Llei 13/2008– incorpora la justificació de la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa.

L'expedient també incorpora l'informe que justifica la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i certifica que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

En no tractar-se d'un projecte de llei ordinari, la tramitació d'un decret llei no requereix el compliment de les previsions que es contemplen a l'article 36.3 de la Llei 13/2008 sinó

únicament les que es preveuen en l'apartat 3 de l'article 38. Per tant, no resulta preceptiva l'emissió dels informes que sí que ho serien en la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

D'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, els projectes de decret llei no són objecte d'examen i deliberació del Consell Tècnic.

Finalment, un cop el Govern hagi aprovat el projecte de decret llei i s'hagi publicat en el DOGC, el Govern ho ha de comunicar al Parlament⁵, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.⁶

VI. Congruència de les mesures amb la situació que cal superar

Un cop s'ha constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar.

Respecte aquest extrem, la sentència 1/2012 del Tribunal Constitucional indica que aquesta connexió no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que conté el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament

⁵ L'article 64.2 de l'EAC estableix que els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat. La pràctica parlamentària ha interpretat el termini de 30 dies fixat a l'art. 64 de l'EAC com a dies hàbils (de dilluns a divendres, d'acord amb el que preveu l'article 102 del RPC).

⁶ El Reglament del Parlament, estableix en l'article 158 que el debat i la votació sobre la validació o derogació d'un decret llei, s'ha de fer en el Ple del Parlament o en la Diputació Permanent, i que la inclusió en l'ordre del dia d'una sessió es pot fer tan aviat com hagi estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'acord de validació o derogació ha d'ésser publicat, al seu torn, en el Diari oficial de la Generalitat de Catalunya.

l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

El projecte de Decret Llei s'integra per un article únic i una disposició final.

L'article únic de conformitat amb l'exposat disposa que l'Agència Catalana de l'Aigua ha de realitzar atribucions de recursos extraordinàries als ens gestors dels sistemes públics de sanejament en aquells casos on el cost directe d'explotació d'aquests sistemes no resulti, de manera directa i específica, d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti la totalitat de la despesa del sistema, per tal de sufragar l'increment de les despeses directes d'explotació durant els exercicis 2022 i 2023 en concepte de subministrament elèctric, preus dels reactius i transport i gestió dels fangs procedents de la depuració, com a conseqüència de l'increment dels preus de l'energia, dels carburants i de les matèries primes i productes intermedis. Així mateix ates el caràcter extraordinari de l'atribució de recursos s'indica que no consolida per exercicis futurs, és a dir que aquest increment no resultarà d'aplicació en el càlcul de les despeses d'explotació els anys successius.

Així mateix, el text de la disposició preveu que les atribucions de fons extraordinàries de recursos a realitzar per l'Agència no ho són per import il·limitat sinó que resten limitades a les disponibilitats pressupostàries.

El text també indica que els ens gestors constituïts en Entitats Locals de l'Aigua (ELA) que han formalitzat amb l'ACA un conveni regulat per l'article 55.4 del TRLMAC no es podran acollir a les atribucions de fons extraordinàries a realitzar. En el cas del conveni ELA aquestes atribucions de fons extraordinàries no són necessàries perquè el sistema de determinació de la despesa ja preveu els mecanismes correctors que permeten abordar les oscil·lacions dels mercats energètic i de matèries primes i de béns intermedis.

La disposició final preveu que el Decret Llei entri en vigor el dia de la seva publicació. Aquesta previsió no afecta l'aplicació temporal del contingut del Decret Llei que –tal i com s'ha exposat– afecta exclusivament els exercicis 2022 i 2023.

Certament, com s'ha indicat, i així resta acreditat, aquesta mesura té caràcter temporal i és proporcional perquè està acotada temporalment, únicament els anys 2022 i 2023; i també està acotada a uns supòsits en concret, tots aquells ens gestors on el cost del servei no resulti en la seva totalitat de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència i que no hagin pogut formalitzar un conveni de col·laboració previst en l'article 55.4 del TRLAC, i contribueix a salvaguardar la continuïtat de la prestació del servei. També el seu caràcter és excepcional atès que resta emmarcada en un context d'escalada de preus i adreçada a minimitzar el seu impacte atesa la forta dependència dels servei amb aquests béns i serveis: electricitat, reactius i el transport i la gestió del fangs generats per les depuradores d'aigües residuals.

Es considera justificada l'entrada en vigor immediata del Decret Llei, atesa la necessitat de procedir a realitzar amb caràcter urgent les atribucions extraordinàries de recursos previstes per a finançar els increments en la despesa directa d'explotació dels sistemes públics de sanejament com a conseqüència de l'escalada de preus que ja estan essent suportades pels ens gestors amb el consegüent risc de fallida.

Aquest projecte de Decret Llei s'ajusta als requeriments de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia i 38 de la Llei 13/2008 perquè la finalitat que justifica la norma és subvenir una necessitat concreta com és l'increment de preus de l'energia elèctrica, els reactius i els combustibles afectant a la integritat del servei de depuració de l'aigua fins al transport i gestió dels fangs de la depuradora, la qual cosa requereix d'una reacció normativa en el termini més breu que el requerit per la via legislativa ordinària, inclosa la tramitació per urgència.

A la vista de tot l'exposat es pot concloure que el precepte i la disposició que integren el del Decret Llei són imprescindibles i són els mínims necessaris per tal que:

a) L'Agència pugui efectuar l'atribució extraordinària de recursos a la major brevetat possible, per evitar la greu pertorbació i fins i tot el col·lapse econòmic de determinats sistemes públics de sanejament.

b) Aquesta mesura normativa de caràcter immediat permet subvenir aquesta necessitat urgent i extraordinària sense afectar a la regularitat i continuïtat del servei que afecta a 139 sistemes públics de sanejament del total de 538 en servei i a una població equivalent de 3,9 M habitants/equivalent.

Així doncs, d'acord amb l'informe justificatiu es pot concloure que s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el Decret Llei i la situació que cal afrontar sorgida arran de la crisi cuada per l'increment de l'energia elèctrica, els combustibles i els reactius.

Conclusions

En conseqüència, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, i amb l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'informa la iniciativa per tal que continuï la tramitació per a aprovació del Govern, publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i comunicació al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

Barcelona,

Vist i plau

Director de la Divisió d'Assessoria Jurídica
de l'Agència Catalana de l'Aigua

Montserrat García Vidal
Advocada de la Generalitat